

UDSKRIFT

AF

HØJESTERETS ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGS DOMBOG

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt onsdag den 13. marts 2013

Sag 329/2012

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Johan Schwarz-Nielsen)

Den påkærede kendelse er afsagt af Østre Landsrets 11. afdeling den 3. april 2012.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Jon Stokholm, Vibeke Rønne og Henrik Waaben.

Påstande

Kærende, T, har påstået Østre Landsrets kendelse af 3. april 2012 ophævet og sagen hjemvist til mundtlig behandling ved en anden afdeling end 11. afdeling i Østre Landsret.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Ved Retten i Holbæks dom af 16. juni 2011 blev T idømt fængsel i 2 år for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 241 ved i forbindelse med et færdselsuheld uagtsomt at have forvoldt F's død.

Advokat Johan Schwarz-Nielsen anmodede på vegne af T den 6. december 2011 Østre Landsret om tilladelse til at anke byrettens dom, jf. retsplejelovens § 910, stk. 2. I

anmodningen var der henvist til, at T havde modtaget oplysninger fra X1 om, at X2 til ham havde oplyst, at han havde ført bilen på ulykkestidspunktet. Af anmodningen fremgår yderligere:

”Jeg anmoder om, at der – når der foreligger en rapport fra afhøringen af X1, foranstalles et retsmøde hos Dem, hvor sagen kan blive behandlet.”

Efterforskningen blev genoptaget, og på baggrund heraf sendte statsadvokaten den 15. marts 2012 en ankemeddelelse til Østre Landsret. Med ankemeddelelsen fulgte en skrivelse, hvori statsadvokaten anmodede om, at admitteringsspørgsmålet blev afgjort særskilt og forlods samt på skriftligt grundlag. Følgeskrivelsen blev ved en fejl ikke sendt til advokat Johan Schwarz-Nielsen.

Den 29. marts 2012 gjorde advokat Johan Schwarz-Nielsen landsretten opmærksom på, at han ikke havde modtaget statsadvokatens bevisfortegnelse. Han meddelte samtidig, at han ønskede, at vidnerne blev afhørt under hovedforhandlingen.

Østre Landsret afviste ved kendelse af 3. april 2012 at admittere anken.

Anbringender

T har til støtte for påstanden om hjemvisning navnlig anført, at sagen aldrig reelt er blevet prøvet ved landsretten. Der er begået alvorlige sagsbehandlingsfejl af landsretten og statsadvokaten. På grund af disse fejl gik han med rette ud fra, at der ville blive lejlighed til at procedere admitteringsspørgsmålet i landsretten. Han modtog således ikke statsadvokatens følgeskrivelse og måtte på grundlag af ankemeddelelsen, hvoraf det fremgik, at hovedforhandlingen ville finde sted under medvirken af domsmænd i retsbygningen i København, gå ud fra, at denne også ville omfatte admitteringsspørgsmålet. En afgørelse på skriftligt grundlag måtte i det mindste kræve, at han havde modtaget meddelelse herom fra landsretten, således at han fik mulighed for at procedere admitteringsspørgsmålet skriftligt.

Anklagemyndigheden har til støtte for påstanden om stadfæstelse navnlig anført, at det er et almindeligt princip inden for både retsplejen og forvaltningsretten, at retsvirkningen af en sagsbehandlingsfejl afhænger af, om fejlen må antages at have haft væsentlig betydning for

afgørelsens resultat. Efter retsplejelovens § 914, stk. 3, vedrørende forhåndsafvisninger er udgangspunktet i praksis, at spørgsmål herom behandles på skriftligt grundlag og inden en eventuel hovedforhandling. Der er ikke grundlag for at antage, at den manglende høring af har haft betydning for landsrettens afgørelse om at afvise anken, og det er ikke sandsynligt, at en fornyet vurdering af admitteringsspørgsmålet vil føre til et andet resultat.

Højesterets begrundelse og resultat

Efter det oplyste må det lægges til grund, at advokat Johan Schwarz-Nielsen ved en fejl ikke modtog statsadvokatens følgeskrivelse af 15. marts 2012, og at Østre Landsret uanset advokatens anmodning om et retsmøde i brevet af 6. december 2011 ikke gav ham meddelelse om, at anmodningen om anketilladelse ville blive behandlet på skriftligt grundlag.

På baggrund heraf ophæver Højesteret landsrettens kendelse og hjemviser sagen til fornyet behandling i Østre Landsret.

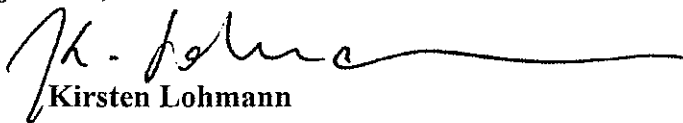
Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling ved landsretten.

--0000--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 13. marts 2013.

Kirsten Lohmann

kontorfuldmægtig

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 3. april 2012 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen, Bredgade 59, København.

Som dommere fungerede landsdommerne Katja Høegh, Karsten Bo Knudsen og Mette Undall-Rehrend (kst.), førstnævnte som rettens formand.

Som protokolfører fungerede kontorfuldmægtig Jeanne Hansen.

Der foretoges

11. afd. nr. S-817-12:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr.)

(advokat Johan Schwarz-Nielsen)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes brev af 6. december 2011, modtaget i Østre Landsret den 7. december 2012, fra advokat Johan Schwarz-Nielsen, som anmoder om, at anke admittes.

Der fremlagdes endvidere anklageskrift og ankemeddelelse af 15. marts 2012 fra Statsadvokaten for Midt-, Vest- og Sydsjælland med brev af samme dato, hvori statsadvokaten påstår afvisning af anken og anmoder om, at spørgsmålet om admittering af anken afgøres forlods og særskilt.

Endelig fremlagdes telefaks af 29. marts 2012 fra advokat Johan Schwarz-Nielsen.

De modtagne bilag var til stede.

Efter votering afsagdes sålydende

k e n d e l s e:

T blev den 16. juni 2011 ved Retten i Holbæk idømt fængsel i 2 år for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 241 ved den 28. december 2010 i spirituspåvirket tilstand som fører af personbil reg.nr. uagtsomt at have forvoldt

F1S død. T forklarede under byretssagen, at X2 førte bilen.

Af byrettens dom fremgår blandt andet, at der blev lagt afgørende vægt på den erklæring, der var udfærdiget af bilinspektør X3, DanCrash ApS, hvorefter det var konkluderet, at det er føreren af bilen, der med sit hoved har ramt forruden i højre side, samt på, at der var fundet dna-spor på det sted i forruden, der var knust, og at det efter dna-profilen var 1.000.000 gange mere sandsynligt, at dna-sporene stammede fra T

end fra en tilfældig anden person i den danske befolkning. Der var på det pågældende sted ikke fundet dna-materiale, der kunne stamme fra nogen af de andre i bilen. Byretten henså endvidere til, at vidnet V1 umiddelbart efter uheldet til politirapport oplyste, at T var fører af bilen, og til den forklaring, som vidnet V2 afgav under hovedforhandlingen om tiltaltes placering i bilen, efter at træet var blevet ramt, og som var overensstemmende med, at han til en politirapport af 11. januar 2011 forklarede, at tiltalte førte bilen.

Advokat Johan Schwartz Nielsen har i brev af 6. december 2011 oplyst, at

X1 den 30. november 2011 har fortalt T, at X2 over for X1 har forklaret, at det var X2, der førte bilen.

Af afhøringsrapport af 22. december 2011 vedrørende X1 fremgår blandt andet, at X1 jævnligt har besøgt X2

, og at denne i den forbindelse har nævnt, at han havde ført en bil, som kørte galt, at der ved denne lejlighed var én, der var død, og at X2 var dømt for uagtsomt manddrab. X1 havde måske talt med X2 tre gange om ureldet. Der var ikke vidner til samtalerne.

Af afhøringsrapport af 23. december 2011 vedrørende X2 fremgår blandt andet, at X2 benægter at have udtalt sig sådan til X1.

Af afhøringsrapport af 27. februar 2012 vedrørende X4 fremgår blandt andet, at hun den pågældende aften så T åbne forreste passagerdør, inden bilen kørte fra H og at det var hendes bestemte opfattelse, at selskabet var kørt videre til K.

På denne baggrund finder landsretten ikke, at de nu fremkomne oplysninger er af en sådan karakter, at de giver grundlag for at admittere anken i medfør af retsplejelovens § 910, stk. 2.

Thi bestemmes:

T's anke afvises.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den

03 APR. 2012

J. Hansen

Jeanine Hansen
Kontorfuldmægtig